

Sygn. akt VI Gz 71/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spraw.)

Sędziowie: SO Beata Hass- Kloc

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2017 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H. P.

przeciwko G. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie zawarte w punkcie IV i V wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 8 grudnia 2016 r. sygn. akt V GC 470/14 i zażalenia pozwanego na postanowienie zawarte w punkcie III przedmiotowego wyroku

postanawia:

1. na skutek zażalenia powódki zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie IV i V w ten sposób, że:

IV. nakazuje ściągnąć od powódki H. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krośnie kwotę 1.280,99 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt złotych 99/100) tytułem nierozliczonych wydatków na wynagrodzenie biegłego,

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego G. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krośnie kwotę 1.444,51 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści cztery złote 51/100) tytułem nierozliczonych wydatków na wynagrodzenie biegłego,

2. zasądza od pozwanego G. B. na rzecz powódki H. P. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

3. na skutek zażalenia pozwanego : oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Krośnie orzekł m.in. o kosztach postępowania, w ten sposób że w pkt III zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.124,00 zł , w pkt. IV nakazał ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Krośnie) kwotę 1.444,51 zł tytułem nierozliczonych wydatków na wynagrodzenie biegłego i pkt. V nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Krośnie) kwotę 1.280,99 zł tytułem nierozliczonych wydatków na wynagrodzenie biegłego.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd stwierdził, że podstawą rozstrzygnięcia objętego pkt. III było ustalenie, iż powódka wygrała spór w około 53 % swojego żądania. Na jej koszty złożyły się: 1.390 zł – opłata od pozwu, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 2.500 zł - zaliczka na opinię biegłego, 1.730,27zł - zaliczka na opinię biegłego i 2.400 zł - wynagrodzenie pełnomocnika. Na koszty pozwanego złożyły się z kolei : 2.400 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa. Mając na uwadze ostateczny wynik sporu i koszty poniesione przez strony, Sąd uwzględniając treść art. 100 k.p.c. rozliczył je w sposób wynikający z pkt III.

Sąd stwierdził ponadto, że wobec faktu iż na moment orzekania nie rozliczone zostały tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa wydatki na koszty opinii biegłego w łącznej wysokości 2.725,50 zł, należało orzec o ich ściągnięciu od stron, na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krośnie stosownie do wyniku rozstrzygnięcia o roszczeniu głównym, o czym orzeczono w pkt. IV i V wyroku.

Zażalenie na orzeczenie objęte punktem IV i V wniosła powódka domagając się jego zmiany w powyższym zakresie. Skarżąca wniosła o nakazanie ściągnięcia od niej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krośnie kwoty 1.280,99 zł, natomiast od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krośnie kwoty 1.444,51 zł tytułem nierozliczonych wydatków na wynagrodzenie biegłego. W uzasadnieniu zażalenia zarzuciła, że biorąc pod uwagę ostateczny wynik sporu, to pozwany powinien ponieść koszty w wysokości 53% związane z nierozliczonymi dotychczas wydatkami na wynagrodzenie biegłego, a nie tak jak orzekł Sąd Rejonowy – powódka.

Zażalenie na orzeczenie o kosztach procesu objęte punktem III wniósł pozwany domagając się zmiany postanowienia w zakresie kosztów poprzez ich zmniejszenie o kwotę 2.242,28 zł do kwoty 881,72 zł. Ponadto wniósł o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu zażalenia skarżący przedstawił szczegółowe rozliczenie kosztów poniesionych przez obie strony, które jego zdaniem powinno znaleźć zastosowanie w niniejszym stanie faktycznym, przy uwzględnieniu ostatecznego wyniku sporu i treści art. 100 kpc.

Sąd Okręgowy rozpoznając oba zażalenia, za zasadne uznał zażalenie powódki. Ma rację skarżąca twierdząc, że skoro – jak prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy - wygrała spór w 53 %, to w takiej wysokości pozwany winien ponieść nierozliczone dotychczas koszty związane z wypłatą wynagrodzenia biegłemu. Uwzględniwszy fakt, że wynagrodzenie to, łącznie z kosztami stawiennictwa biegłego na rozprawie w dniu 24.11.2016 r. wyniosło 2.725,50 zł, to z rozliczenia tych kosztów na podstawie art. 100 k.p.c. wynika, że pozwany winien ponieść je w kwocie 1.444,51 zł, natomiast powódka w kwocie 1.280,99 zł.

Dlatego też Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił postanowienie w tym zakresie i orzekł jak w pkt . 1. IV i V.

Nie jest natomiast zasadne zażalenie pozwanego. Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika jakie kwoty Sąd I instancji uwzględnił rozliczając między stronami koszty postępowania, stosownie do wyniku sporu. Bez wątplenia rozliczeniem tym nie zostały objęte kwoty wypłacone biegłemu ze środków Skarbu Państwa, co oznacza że powinny być one ściągnięte od stron sporu. Faktem jest natomiast, że powódka wpłaciła zaliczkowo na koszty biegłego łącznie kwotę 4.230.27 zł, która jednak została wypłacona biegłemu przez Sąd na podstawie postanowienia z dnia 15.02.2016 r.

Kwota w tej wysokości została wliczona przez Sąd do łącznych kosztów poniesionych przez obie strony i objęta rozliczeniem przy uwzględnieniu zasady wynikającej z art. 100 k.p.c., co następnie znalazło odzwierciedlenie w treści pkt III wyroku.

Ponieważ biegły kilkakrotnie uzupełniał opinię, za co wystawiał kolejne rachunki, a wnioski w tym zakresie były uwzględniane przez Sąd - zaszła konieczność – wobec braku posiadania zaliczek od stron – wypłaty wynagrodzenia ze środków Skarbu Państwa. W następstwie powyższego Sąd nakazał ściągnięcie dalszych kwot od stron postępowania.

Zażalenie pozwanego jako bezzasadne oddalono na podstawie art. 385 k.p.c.

Na rzecz powódki w pkt 2 zasądzono koszty postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.

(...)

(...)

(...)

(...)